L. 3. Kraków, dnia 10. marca 1906. Rocznik XXVII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują Dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 12.338/06

III.

Przedmioty znalezione.

W listopadzie i w grudniu 1905 r. znaleziono w Krakowie następujące przedmioty:

A) Złożone w tutejszej Kasie miejskiej:

Art. 14/906. Złoty kólczyk z turkusem.
„ 22. Papierośnica i 8 papierosów.
„ 23. 3 kawałki rur do pieca.
„ 24. Koszyczek, 2 chustki do nosa, rękawiczka i zapałki.
„ 25. 5 kluczy.
„ 26. Czapka.
„ 27. Pieczątka kauczukowa H. Pionowskiego.
„ 28/1955. Pugilares i 2 kor. 05 h.
„ 29. Scyzoryk.
„ 30/1956. Pugilares, pierścionek złoty, 2 kluczyki, notatki i 20 kor. 51 h.
„ 31/1957. Pugilares i 13 kor.
„ 32. Woreczek, 2 kawałki płótna i rożek.
„ 33. Wisiorek.
„ 34. Podstawa platerowana do serwisu.
„ 35. 5 kluczyków.
„ 36. Rączka na pióro i ołówek.
„ 37. Zarękawek.
„ 38. 5 kluczyków.
„ 39. Kartka zastawnicza Kasy Oszczęd. m Krakowa.
„ 40. 2 klucze.
„ 41. Binokle.
„ 42. Zegarek z łańcuszkiem.
„ 43. Los loteryi saskiej.
„ 44/1958. Pugilares i 2 kor. 62 h.
„ 48. Laska z srebrną rączką.
„ 49. Wisiorek złoty.
„ 50. Kapelusz męski.
„ 2687. 10 koron.
„ 51/2688. Portmonetka i 5 kor. 80 h.
„ 52. Nożyk z rączką do papieru.
„ 53/2689. Pugilares i 30 hal.
„ 54. Pudełko z kartką loteryjną.
„ 55/2690. Pugilares i 720 kor., przekaz pocztowy na 520 kor. Al. Wisłockiej z zapiskami.
„ 56. Kluczyk z 3 kółkami.
„ 57. Klucz wertheimowski.
Art. 58/2691. Pugilares, 2 kor. 76 h., marka na 3 h. itp.
„ 59. 40 sztuk cygar.
„ 60. Kaganiec druciany.
„ 61. Boa.
„ 62/2692. Woreczek i 5 kor. 35 h.
„ 63. Sznurek korali.
„ 64/2693. Woreczek i 70 h.

B) Pozostałe w rękach znalazców:

1. Blaszanka.
2. Pies.
3. Pies jamnik bez obroży.
4. Pies z mosiężną obrożą.
5. Pies owczarski z marką Nr. 696/05.
6. Pies z marką Nr. 1341.
7. Kura.
8. Pies.
9. Pies biały duży.
10. Pies czarny.
11. Pies z marką Nr. 1266/05.
12. Pies, pudel czarny.
13. Pies, chart bez obroży i kagańca.
14. Pies, biały chart.
15. Pies, biały chart z długim włosem.
16. Scyzoryk.

C) Odebrane od podejrzanych osób:

Art. 778/1905. 6 nitek korali.
„ 779. 3 skórki, boa i serdak.
„ 1/1906. 10 scyzoryków.
„ 3. Świeca, kłódka i 4 klucze.
„ 9. 2 srebrne spinki.
„ 12. Koszyk, 2 kawałki chodnika, koszula, 2 pary spodni i kamizelka.

D) Znalezione w wozach tramwajowych a złożone w tutejszej Kasie miejskiej:

Art. 697/20737. Pugilares oraz 66 h.
„ 698/20738. „ „ 57 h.
„ 699/20739. „ „ 14 h.
„ 700/20740. „ „ 20 h.
„ 701/20741. „ „ 12 h.
„ 702/20742. „ „ 10 h.
„ 703/20743. „ „ 46 h.
„ 704/20744. „ „ 1 kor. 02 h.
„ 705/20745. „ „ 1 k. 1 kop.
„ 706/20746. „ „ 20 h.

Art. 707/20747. Pugilares oraz 12 h.
„ 708/20748. „ „ 29 h.
„ 709/20749. „ „ 64 h.
„ 710/20750. „ „ 13 h.
„ 711/20751. „ „ 63 h
„ 712/20752. „ „ 31 h.
„ 713/20753. „ „ 02 h.
„ 714/20754. „ „ 06 h.
„ 715/20755. „ „ 12 h.
„ 716/20756. „ „ 1 kor. 36 h.
„ 717/20757. „ „ 24 h.
„ 718/20758. „ „ 31 h.
„ 719. Zegarek.
„ 720. Zegarek.
„ 721. Brausoletka srebrna.
„ 722. Koraliki.
„ 723. Łańcuszek (dewizka).
„ 724. „ „
„ 725. „ „
„ 726. Obrączka ślubna.
„ 727. Wisiorek.
„ 728. Torebka ręczna.
„ 729. „ „
„ 730. „ „
„ 731. „ „
„ 732. Okulary.
„ 733. „
„ 734. „
„ 735. Cwikier.
„ 736. „
„ 737. „
„ 738. Zegarek.
„ 739. Paciorki.
„ 740. Pasek damski.
„ 741. „ „
„ 742. Okulary.
„ 743. Różne laski.
„ 744. Różne parasole i parasolki.
„ 745. Zarękawki zimowe.
„ 746. Książki do nabożeństwa.
„ 747. Książki różnego rodzaju.
„ 748. Pompadurki (torebki damskie).
„ 749. Papier tapetowy.
„ 750. Koszula.
„ 751. Fartuszek.
„ 752. Dwie chustki na głowę.
„ 753. Chustka duża.
„ 754. Fartuch.
„ 755. Żakiet damski.
„ 756. „ „
„ 757. Peleryna dziecinna.
„ 758. Garnitur bielizny.
„ 759. Koszula.
„ 760. Koszula i pendzle malarskie.
„ 761. Worek na chleb.
„ 762. Cztery pary skarpetek.
„ 763. Puszka na pieniądze.
„ 764. Szalik damski.
„ 765. Piórnik.
„ 766. Przybory tualetowe.
„ 767. Kierpce góralskie.
„ 768. „ „
„ 769. „ „
Art. 770. Buciki damskie.
„ 771. „ „
„ 772. „ dziecinne.
„ 773. Kalosze.
„ 774. Fotografia.
„ 775. Chustka duża.
„ 776. Torba z różnemi rękawiczkami.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby — o ile mogą dowieść swych praw własności — zgłosili się po odbiór rzeczy do biura III. Wydziału Magistratu w godzinach urzędowych, w przeciwnym bowiem razie przedmioty te po upływie roku od daty dzisiejszej wydane będą znalazcom do używania, po upływie zaś dalszych trzech lat przejdą na wyłączną własność znalazców, lub też będą sprzedane względnie przekazane na fundusz ubogich miejscowych.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 26. lutego 1906 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 76.364/05

I.

OBWIESZCZENIE.

Podaje się do wiadomości interesowanych, że w najbliższym czasie będą **przekopane kwatery** XVIII., XIV., X. i G. **na cmentarzu miejskim**, a wszystkie w tych kwaterach na zwyczajnych grobach stojące nagrobki będą usunięte.

Zamieszczając poniżej wykaz zmarłych, pochowanych na tych kwaterach w zwyczajnych grobach, nad którymi stoją pomniki, wzywa się strony interesowane, któreby zamierzały wydobyć szczątki zmarłych osób i przenieść na inne stałe miejsce, aby do dni 14 wniosły do Magistratu podania na stemplu po 1 kor. o zakupno gruntu na groby stałe i o ekshumacyę zwłok, po upływie bowiem tego czasu usunie się bezwarunkowo pomniki.

Wykaz pomników i krzyży do usunięcia w razie przekopu.

Kwatera X.

1. Wypychowska Wiktorya, 1887, krzyż drewniany.
2. Marszewska Wiktorya, 1886, krzyż drewniany.
3. Babka Agnieszka, 1899, krzyż drewniany.
4. Jakubski Władysław, 1887, pomnik kamienny.
5. Rzechubowa Józefa, 1887, krzyż drewniany.
6. Ostiadel Bogusław, 1887, tablica marmurowa.

Kwatera XVIII.

1. Świerczewski Jan, 1885, krzyż żelazny.
2. Klęk Józef, 1886, krzyż żelazny.
3. Śniatyński Wojciech, 1886, pomnik kamienny.
4. Pieniążek Marcin, 1886, pomnik kamienny.
5. Antoniewski Konstanty, 1887, krzyż żelazny.
6. Habowski Andrzej, ? krzyż drewniany.
7. Zieliński Stanisław, ? krzyż drewniany.
8. Spyrówna Marya Alojza, 1886, krzyż drewniany.
9. Rypalski Franciszek, 1886, pomnik kamienny.
10. Pawce Amalia, 1886, pomnik kamienny.

11. Majewska Petronela, 1886, krzyż drewniany.
12. Brożkowa Marya, 1886, płyta kamienna.
13. Janigowa X., 1886, krzyż drewniany.
14. Chmielowski Aleksander, 1887, krzyż drewniany.
15. Bojanowski Jan, 1887, krzyż drewniany.
16. Szulz Franciszek, 1887, krzyż drewniany.
17. Zaręba Jan, 1887, krzyż żelazny.
18. Tarnawski Włodzimierz, 1887, krzyż drewniany.
19. Milewski Teofil, 1887, krzyż drewniany.
20. Czerwińska Stanisława, 1887, krzyż drewniany.
21. Kusterkiewiczowa Winc. i Katarz., 1887—92, pomnik kamienny.
22. Trenkówna Karolina, 1887, krzyż drewniany.
23. Czapik Józef, 1887, krzyż drewniany.
24. Kuchtowie Ferdynand i Konstanty, 1887—88, krzyż żelazny.
25. Moniczewska Anna, 1887, krzyż drewniany.
26. Pałka Władysław, 1887, płyta kamienna.
27. Taborowska Helena, 1887, krzyż drewniany.
28. Trybalski Michał, 1887, pomnik kamienny.
29. Krztoń Andrzej, 1887, krzyż drewniany.
30. Kucz Zygfryd, 1887, krzyż żelazny.
31. Alberthy Jan, 1887, krzyż drewniany.
32. Malicka Anna, 1888, krzyż drewniany.
33. Bukowski Michał, 1888, krzyż drewniany.
34. Rybaczek Agata, 1888, płyta kamienna.
35. Limbach Franciszek, 1889, krzyż drewniany.
36. Mittenzwei Edward, 1888, krzyż drewniany.
37 Smekal Franciszka, 1888, pomnik kamienny.
38. Kulikowski Wincenty, 1888, krzyż drewniany.
39. Michalska Józefa, 1888, krzyż drewniany.
40. Kadulski Adam, 1888, pomnik kamienny.
41. Juszczyński Walenty, 1887, krzyż drewniany.
42. ? Jan, 1888, krzyż drewniany.
43. Zamikal Jan, 1888, pomnik kamienny.
44. Kwiatkowski Józef, 1887, pomniczek kamienny.
45. Gdowska Marya, 1887, pomniczek kamienny.
46. Januszewska Alojza, 1887, płyta kamienna.
47. Ksieżyk Michał, 1887, płyta kamienna.
48. Gramatykowa Józefa, 1888, krzyż drewniany.
49. Worytkiewicz Jan, 1887, pomnik kamienny.
50. Jenicz Xawera, 1888, krzyż drewniany.
51. Staroń Albina i Stanisława, 1888, krzyż drewniany

Kwatera XIV.

1. Prochowscy Konstanty i Marya, 1878—91, pomnik kamienny.
2. Hehelska Józefa, 1878, krzyż żelazny.
3. Drobner Michał, 1878, pomnik kamienny.
4. Gasiński Aleksander, 1888, pomnik kamienny.
5. Bieniak Franciszka, 1888, krzyż drewniany.
6. Japiński Tadeusz, 1889, krzyż żelazny.
7. Klińska Feliksa, 1888, płyta kamienna.
8. Rymawiec Józef, 1889, płyta kamienna.
9. Schönowitz Zygfryd, 1889, pomnik kamienny.
10. Czajowski Wojciech, 1889, krzyż drewniany.
11. Czachurski Teofil, 1889, krzyż drewniany.
12. Weinmüllerowa Władysława, 1889, płyta kamienna.
13. Filiński Wojciech, 1888, krzyż drewniany.
14. Kłodnicki Konstanty, 1888, pomnik kamienny.
15. Stelmach Julia, 1899, krzyż drewniany.
16. Krztoń Anna, 1888, krzyż drewniany i krzyż żelazny.
17. Wojciechowska Hipolita, 1899, płyta kamienna.
18. Winschütel Jerzy, 1886, pomnik kamienny.
19. Ra...? Maryanna, 1888, krzyż drewniany.
20. Tokarski Bolesław, 1888, krzyż drewniany.
21. Paszkiewicz Anna, 1888, krzyż drewniany.
22. Dudek Jan, 1886, krzyż drewniany.
23. Grudzińska Anna, 1886, krzyż drewniany.
24. Emery Fryderyk, 1886, tablica marmurowa.
25. Fleischmann Jan, 1886, krzyż drewniany.
26. Ambroż Antoni, 1886, obelisk marmurowy.
27. Skobrtal Marya, 1887, pomniczek kamienny.
28. Szczur Helena, 1887, krzyż drewniany.
29. Trepczyński Roman, 1887, krzyż drewniany.
30. Klein Fryderyk Karol, 1885, krzyż drewniany.

Kwatera G. dziecięca.

1. Zazula Franciszka i Marya, 1875—80, krzyż żelazny.
2. Mielewiczówna Hania, 1880, krzyż drewniany.
3. Michalczyk Władysław, 1889, płyta kamienna.
4. Szancer Michał, 1889, krzyż drewniany.
5. Maciara Stanisław i Marya, 1875—76, krzyż drewn.
6. Brudzińska Walera, 1876, krzyż drewniany.
7. Pamuła Władysław, 1890, krzyż drewniany.
8. Lachnik Fryderyk, 1890, tablica marmnrowa.
9. Hładka Maksymilian, 1890, krzyz drewniany.
10. Czarnecki Bronisław, 1890, płytka kamienna.
11. Marek Tadeusz, ? krzyż drewniany.
12. Jamrosik Edward, 1890, pomnik kamienny.
13. Smolarśka Marya, 1890, krzyż drewniany.
14. Swolkienowie Marya i Witold, 1876, pomnik kamien.
15. Repetowscy Janina i Henryk, 1893—90, pomnik kamienny.
16. Miedniak Helena i Stanisław, 1876—85, pomnik kamienny.
17. Woźna Stefania, 1890, krzyż drewniany.
18. Królikowski Jan, 1891, krzyż drewniany.
19. Wojewodowie Władysław i Kazimira, 1891, krzyż drewniany.
20. Szamwald Władysław, 1891, krzyż drewniany.
21. ? Maryan, 1891, pomniczek kamienny.
22. Kunz Kazimierz, 1891, płyta kamienna.
23. Holly Ludwik, 1878, krzyż drewniany.
24. Kudasiewicz Władysława, 1891, krzyż drewniany.
25. Engel Marya, ? krzyż żelazny.
26. Perlik Jan, 1896, krzyż drewniany.
27. Stasiński Włodzimierz, 1896, krzyż drewniany.
28. Laszkiewicz Władysław, 1896, pomniczek kamienny.
29. Kalicińscy Aleksander, Wacław, Jan, Marya, ? krzyż drewniany.
30. Szromba Amalia, 1891, krzyż drewniany.
31. Fradymowa Eleonora, 1892, krzyż drewniany.
32. Starzyk Felix, 1892, krzyż drewniany.
33. Przyjacielska Marya, 1891, krzyż drewniany.
34. Sikora Władysław, 1890, krzyż drewniany.
35. Foelke Wanda, 1877, krzyż drewniany.
36. Waśniewska Karolina, 1889, krzyż drewniany.
37. Smolarscy Janina i Józef, 1881—84, krzyż drewniany.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 28. lutego 1906 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 11.163/06

I.

OBWIESZCZENIE.

Ze względów sanitarnych i porządkowych Magistrat zarządza, co następuje:

1) **Lód, wprowadzany do miasta**, należy bezpośrednio z wozów do lodowni znosić, lub też po oszalowanej z boków równi pochyłej spuszczać.

Składania lodu na ulicach i placach i wnoszenia go następnie do lodowni zabrania się bezwarunkowo.

2) Do bezpośredniego chłodzenia napojów i pokarmów, jak również do spożywania, ma być używany wyłącznie **lód sztuczny**, wyrabiany z wody wodociągowej.

3) Niestosujący się do powyższego rozporządzenia karani będą po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 r. L. 198 Dz. u. p. i z dnia 5. marca 1858 r. L. 34 Dz. u. p. a względnie patentu cesarskiego z dnia 20. kwietnia 1854 r. L. 96 Dz. u. p. grzywnami do 200 koron, względnie aresztem do dni 14.

Nad przestrzeganiem tego rozporządzenia czuwać będą właściwe organa Magistratu oraz c. k. Dyrekcya Policyi.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 8. lutego 1906 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 12.085/06

III.

OBWIESZCZENIE.

Wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 26. stycznia 1906 L. 9381 podaje się do powszechnej wiadomości, że c. k. Namiestnictwo poruczyło sprawowanie czynności komisarza **nadzoru kotłów parowych** dla miasta Krakowa, oraz dla powiatów chrzanowskiego, krakowskiego, podgórskiego i wielickiego, Panu c. k. Radcy budownictwa Józefowi Adamskiemu w Krakowie.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 8. lutego 1906 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 16.539/06

I.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje do publicznej wiadomości, że w interesie porządku i czystości w mieście powierzył kontrolę nad ścisłem wykonywaniem przez właścicieli realności przepisów o **czyszczeniu chodników, ścieków, ulic i placów** w lecie i w zimie Naczelnikowi miejskiej straży pożarnej jako zarządcy czyszczenia miasta, który wykonywać ją będzie przy pomocy zaprzysiężonych organów straży ogniowej miejskiej, oraz organów c. k. Dyrekcyi Policyi.

Odwołując się na powyższe przepisy, oraz na rozporządzenia, co roku w przedmiocie czyszczenia miasta ogłaszane, Magistrat wzywa właścicieli realności, względnie zarządców i stróżów domów, aby w interesie publicznego porządku w mieście, jak również dla uniknienia dotkliwych kar, obowiązki swe, jakie na nich regulamin porządku i czystości względem czyszczenia chodników, ścieków, ulic i placów w mieście ze śniegu, lodu, błota i kurzu oraz skrapiania chodników i ulic w lecie nakłada — jak najściślej spełniać zechcieli.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 19. lutego 1906 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 15.050/906

III.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa, jako władza przemysłowa I. instancyi, na prośbę **Zygmunta Steina** o udzielenie pozwolenia na urządzenie **Zakładu czyszczenia pierza** w lokalu realności L. 13 przy ul. Augustyańskiej w Krakowie, zarządza w myśl § 29. ustawy przemysłowej **postępowanie edyktalne**, celem zbadania dopuszczalności zamierzonego przedsiębiorstwa ze względu na przepisy ustawy przemysłowej, i wyznacza termin do **rozprawy komisyjnej na dzień 23. marca 1906 roku** o godzinie $9^1/_2$ przed południem na miejscu zamierzonego przedsiębiorstwa.

O tem zawiadamia się Gminę m. Krakowa i znanych sąsiadów z nadmienieniem, że przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu można wnieść zarzuty, pisemnie przed terminem wyznaczonej rozprawy komisyjnej, lub ustnie na tejże rozprawie komisyjnej, później bowiem wniesione zarzuty nie będą uwzględnione i zezwolenie na urządzenie tego przedsiębiorstwa, o ile przeciw temuż nie zajdą przeszkody, z urzędu uwzględnić się mające — udzielonem zostanie.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 28. lutego 1906 r.

Dyrektor Magistratu:
Grodyński w. r.

Mianowania urzędników.

Prezydent miasta zgodnie z postanowieniem § 89. statutu dla stoł. król. miasta Krakowa zamianował:

1. **Dra Juliusza Rudolfa Karola Closmanna**, dotychczas praktykanta konceptowego, nadetatowym koncepistą Magistratu w X. klasie rangi z płacą roczną 2.200 koron, kwaterowem w kwocie 480 koron i prawem do dwóch pięcioleci po 200 kor. rocznie. (Dekret z 7. lutego 1906 L. 87/prez.). —

2. **Kaspra Nowaka**, dotychczas praktykanta manipulacyjnego Magistratu, praktykantem konceptowym Magistratu w XI. klasie rangi z płacą roczną 1.600 kor. i prawem do dwóch pięcioleci po 200 koron rocznie. (Dekret z 7. lutego 1906 L. 89/prez.). —

3. **Józefa Dutkiewicza**, dotychczas asystenta Kasy miejskiej w Krakowie, i

4. **Antoniego Lebedyńskiego**, dotychczas asystenta miejskiego Wydziału obrachunkowego, adjunktami młodszymi miejsk. Wydziału obrachunkowego w X. klasie rangi z płacą roczną 2.200 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 480 kor., oraz prawem do 2 pięcioleci po 200 kor. (Dekrety z 14. II. 1906 LL. 120 i 121/prez.). —

5. **Zygmunta Palecznego** i

6. **Stefana Łempickiego**, dotychczas praktykantów miej. Wydz. obrachunk., asystentami miejs. Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1.600 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 360 koron oraz prawem do 2 pięcioleci po 200 koron. (Dekrety z 14. lutego 1906 LL. 122 i 123/prez.). —

7. **Teofila Janikowskiego**, dotychczas praktykanta miej. Wydziału obrachunkowego, asystentem nadetatowym miej. Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1.600 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 360 koron oraz prawem do 2 pięcioleci po 200 koron. (Dekret z 14. II. 1906 L 124/prez.). —

8. **Franciszka Maślankę**, dotychczas dyetaryusza miej. Wydziału obrachunkowego, prowizorycznym asystentem nadetatowym miej. Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1600 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 360 koron oraz prawem do 2 pięcioleci po 200 koron. (Dekret z 14. II. 1906 L. 125/prez.). —

9. **Tadeusza Seiferta**, dotychczas dyetaryusza miej. Wydziału obrachunkowego, praktykantem miejs. Wydziału obrachunkowego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1.200 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 240 koron oraz prawem do 2 pięcioleci po 150 koron. (Dekret z 14. II. L. 126/prez.). —

10. **Tadeusza Dąbrowskiego**, dotychczas słuchacza praw na Uniw. Jagiellońskim, praktykantem manipulacyjnym w XI. klasie rangi z płacą roczną 1.200 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 240 koron oraz prawem do 2 pięcioleci po 150 koron. (Dekret z 13. lutego 1906 L. 74/prez.). —

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń tajnych).

Posiedzenie tajne (7. w kad. XIII.) **z dnia 1. lutego 1906.**

Na posiedzeniu tem zapadły następujące uchwały:

I. 1) Na zupełne zaspokojenie **pretensyi miejskiej Kasy chorych do gminy miasta Krakowa** o zapłacenie wkładek od wszystkich nieetatowych funkcyonaryuszy Gminy i zakładów miejskich, obowiązkowi ubezpieczenia podlegających, jako to: akcyzy, straży pożarnej, stróży nocnych, ekonomatu i t. d., za czas od 1. sierpnia 1889 do 31. grudnia 1905 przypadających, przyznaje się tejże Kasie w drodze ugodowej 30 000 koron, oraz zwraca się tytułem kosztów zastępstwa prawnego przy sporze administracyjnym, w sprawie powyższej prowadzonym, kwotę 2.000 koron pod warunkiem, iż Kasa chorych złoży deklaracyę, że zgadza się na założenie własnej kasy chorych dla funkcyonaryuszy akcyzy miejskiej.

2) Kwotę 30.000 koron zapłaci się Kasie chorych w trzech ratach rocznych, po 10 000 koron każda, płatnych w lutym 1906, styczniu 1907 i styczniu 1908, kwotę zaś 2 000 koron równocześnie z płatnością pierwszej raty.

3) Wydatek ten w kwocie 32.000 koron pokryje się częścią z funduszu miejskiego ($^1/_5$), częścią z funduszu akcyzowego ($^4/_5$).

4) **Funkcyonaryuszy miejskich**, o ile w myśl ustawy o kasach chorych ubezpieczeniu podlegają, z wyjątkiem funkcyonaryuszy akcyzy i tych, dla których już kasy chorych utworzone zostały, t. j. funkcyonaryuszy gazowni, **ubezpiecza się** począwszy od 1. stycznia 1906 **w miejskiej Kasie chorych dla robotników w Krakowie.**

5) **Zakłada się Kasę chorych dla funkcyonaryuszy akcyzy** i upoważnia się Komisyę administracyjną do wypracowania statutu dla tejże Kasy oraz postarania się o zatwierdzenie go przez c. k. Namiestnictwo.

6) Do podpisania ugody z miejską Kasą chorych upoważnia się obok P. Prezydenta miasta pp. r. m. dr. Szarskiego i dr. Rafała Landaua. (L. 117.054/05). —

II. Radcę Magistratu p. **Władysława Grodyńskiego** mianuje się dyrektorem Magistratu w VI. klasie rangi z płacą 6.400 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 960 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 800 kor. (L. 68/pr./906). —

III. 1) Sekretarza Magistratu p. dr. **Franciszka Zaczka** mianuje się radcą Magistratu w VII. klasie rangi z płacą 4.800 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 840 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 600 kor. (L. 77/06/prez.).

2) Sekretarzowi Magistratu p. **Franciszkowi Epsteinowi** ze względu na jego czas służby przyznaje się dodatek osobisty, do emerytury nie wliczalny, w rocznej kwocie 400 koron, który ma pobierać aż do najbliższego awansu. (L. 13.375/06). —

IV. 1) Wicesekretarza Magistratu p. dr. **Wincentego Eminowicza** mianuje się etatowym sekretarzem Magistratu w VIII. klasie rangi z płacą 3.600 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 720 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 400 koron. (L. 78/pr./906). —

2) Wicesekretarzy Magistratu p. **Adama Groelego** i p. **Teodora Kosińskiego** mianuje się nadetatowymi sekretarzami Magistratu w VIII. klasie rangi z płacą po 3.600 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 720 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 400 koron. (LL. 79/pr./06, 80/pr./06). —

V. Koncepistę Magistratu p. **Bolesława Gwidona Baranowskiego** mianuje się wicesekretarzem Magistratu w IX. klasie rangi z płacą 2 800 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 600 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 200 koron (L. 81/prez/906). —

VI. Likwidatora Wydziału obrachunkowego p. **Józefa Życieńskiego** mianuje się dyrektorem Wydziału obrachunkowego w VII. klasie rangi z płacą 4.800 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 840 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 600 kor. (L. 82/prez./906). —

VII. 1) Starszego adjunkta Wydziału obrachunkowego p. **Jana Juliusza Leonarda Krzyżanowskiego** mianuje się rewidentem Wydziału obrachunkowego w VIII. klasie rangi z płacą 3.600 koron, kwaterowem w rocznej

kwocie 720 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 400 koron. (L. 83/pr./906).

2) Starszego adjunkta Wydziału obrachunkowego p. **Maryana Zygmunta Duszyńskiego** mianuje się likwidatorem Wydziału obrachunkowego w VIII. klasie rangi z płacą 3.600 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 720 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 400 koron. (L. 84/pr./906).

3) Starszym adjunktom Wydziału obrachunkowego p. **Karolowi Radoniowi** i p. **Janowi Boczkowskiemu** przyznaje się dodatek osobisty, nie wliczalny do emerytury, który mają pobierać aż do najbliższego awansu, pierwszemu z nich w kwocie 480 koron, drugiemu w kwocie 300 koron. (LL. 13.387/906, 13.482/06). —

VIII. Adjunkta miejskiego Wydziału obrachunkowego p. **Stanisława Eminowicza** mianuje się starszym adjunktem miejskiego Wydziału obrachunkowego w IX. klasie rangi z płacą 2.800 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 600 koron oraz prawem do dwóch pięcioleci po 200 koron. (L. 119/pr./906). —

IX. Adjunkta rachunkowego Gazowni miejskiej p. **Mikołaja Trybalskiego** mianuje się starszym adjunktem rachunkowym Gazowni miejskiej w randze IX. z płacą 2.800 koron i dodatkiem kwaterowym 600 kor. rocznie z tem, że zwiększone pobory liczyć się mają od 1. stycznia 1905 r. (L. 227/gaz./906). —

X. Przyznaje się p. **Lubinie Goetzowej, wdowie po ś. p. Auguście Goetzem**, dyrektorze miej. Wydziału obrachunkowego, pensyę wdowią w kwocie 2.875 koron rocznie, począwszy od dnia śmierci męża, t. j. od 8. września 1905; tudzież dodatek na wychowanie dwojga dzieci w kwocie po 575 koron rocznie na każde dziecko aż do ukończenia 24. roku życia każdego z nich, względnie aż do wcześniejszego uzyskania zaopatrzenia, a mianowicie: dla córki Lubiny Goetzówny do dnia 20. czerwca 1910, dla syna Gustawa Goetzego do dnia 9. września 1912 r. (L. 106.032/05). —

Posiedzenie tajne (8. w kad. XIII.) **z dnia 15. lutego 1906.**

Na posiedzeniu tem zapadły następujące uchwały:

I. Starszego weterynarza miejskiego p. **Maksymiliana Papéego** mianuje się inspektorem weterynaryjnym w VIII. klasie rangi z płacą roczną 3.600 koron, kwaterowem w kwocie rocznej 720 koron, oraz prawem do dwóch pięcioleci po 400 kor. (L. 156/906/prez.). —

II. Odmawia się prośbie p. **Jana Gromczakiewicza**, syna ś. p. Wawrzyńca Gromczakiewicza, emerytowanego komisarza obwodowego Magistratu, o przedłużenie mu w drodze łaski datku na wychowanie w kwocie rocznej 240 kor. na rok jeden, t. j. od 14. października 1904 do 14. października 1905 r. (L. 57.180/05). —

III. Przyjmuje się do Gminy p. **Annę z Bałuckich Szczyrbowską**, wdowę po oficyaliście prywatnym, z uwolnieniem od opłaty taksy. (L. 100.392/904). —

IV. Nad prośbą p. **Karoliny Czapskiej**, ochmistrzyni szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Scholastyki, o podwyższenie płacy przechodzi się do porządku dziennego. (L. 56.848/05). —

V. Nad prośbą p. **Kazimiery Bereżnickiej**, emerytowanej nauczycielki robót przy szkole wydziałowej im. św. Scholastyki, o ponowne rozpatrzenie jej sprawy emerytalnej a względnie o policzenie jej w drodze łaski do emerytury czasu, jaki od 1. września 1882 do końca roku 1886 spędziła w charakterze praktykantki i następnie pomocnicy nauczycielskiej przy szkole wydziałowej im. św. Scholastyki, a wreszcie tymczasowej nauczycielki przy szkole XIII. żeńskiej, przechodzi się do porządku dziennego. (L. 14.544/05). —

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie nadzwyczajne (16. w kad. XIII.) **z dnia 25. stycznia 1906 r.**

Przewodniczący: Dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: Michał Chyliński.
II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.
Sekretarz Rady miejskiej: dr. Jan Nowicki.
Radców miejskich obecnych **62**.

Radcy miejscy: Dr. Doboszyński, Drobner, Dr. Górski, Rotter, Suski, hr. Wodzicki, Wyspiański (**7**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 5. min. 35 wieczorem.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto. —

Przewodniczący poświęca **wspomnienie żałobne ś. p. Wincentemu Juliuszowi Wdowiszewskiemu**, dyrektorowi Budownictwa miejskiego.

Mowca podnosi zdolności fachowe Zmarłego oraz gorące przywiązanie do Miasta, któremu zapisał cenną bibliotekę i zbiór obrazów.

Członkowie Rady wysłuchali tego przemówienia, powstawszy z miejsc. —

R. m. Dr. Horowitz interpeluje w sprawie **defraudacyi, popełnionej przez ś. p. Mieczysława Loewla**, dyetaryusza Wydziału skarbowego, i zapytuje Prezydenta, czy zbadał przyczyny defraudacyi i kiedy przedłoży projekt **reorganizacyi Magistratu**.

Mowca prosi dalej o wyjaśnienie, na jakiej podstawie Magistrat wydał orzeczenie, że p. **Norbertowi Wasserbergowi**, przeciw którego wyborowi do Izby handlowej i przemysłowej wniesiono protest, przysługuje **prawo wyboru do Izby**.

Przewodniczący co do pierwszego punktu interpelacyi oświadcza, że, jak to wykazały przeprowadzone dochodzenia, strona złożyła kwotę do rąk osoby, nie uprawnionej do odbierania pieniędzy. Naczelnik Wydziału skarbowego zarządził w należyty sposób, aby strony, przychodzące do Wydziału, były dokładnie powiadomione, kto jest uprawniony do odbierania pieniędzy. Każdy, wchodzący do Wydziału skarbowego, spotyka na wstępie wyraźne ogłoszenie, zawiadamiające, że **do odbierania pieniędzy upoważnieni są tylko oficyałowie egzekucyjni**, wystawiający prowizoryczne kwity. Przeciwko nadużyciom tego rodzaju niema doraźnego sposobu, dzieją się one wszędzie. Dyetaryusz, który popełnił nadużycie, sam sobie wymierzył sprawiedliwość. W tym wypadku Gmina nie poniesie żadnej szkody, gdyż strona poszkodowana wystawiła deklaracyę, że żadnych pre-

tensyi z tego tytułu do Gminy sobie nie rości. Mowca w krótkim czasie zamierza przedłożyć Radzie miejskiej wnioski o **zastąpienie pewnej części dyetaryuszy ukwalifikowanymi urzędnikami**, bądź konceptowymi, bądź manipulacyjnymi, gdyż od szeregu lat ważne czynności urzędowe pełnią dyetaryusze zamiast zaprzysiężonych urzędników.

Co do drugiego punktu oświadczył Przewodniczący, że zarządzi zbadanie i udzieli odpowiedzi; na razie udziela w tej sprawie głosu r. m. Dattnerowi, który się do głosu zapisał.

R. m. Dr. Frühling prosi o głos w kwestyi formalnej.

R. m. Dattner oświadcza, że pierwszeństwa głosu odstępuje r. m. Dr. Frühlingowi.

R. m. Dr. Frühling zaznacza, że nikt nie ma prawa odpowiadać na interpelacyę, wystosowaną do Prezydenta, jak tylko reprezentant Magistratu.

Przewodniczący zauważa, że udziela głosu r. m. Dattnerowi nie w celu wyjaśnienia postępowania Magistratu co do odpowiedzi na pismo Izby handlowej w sprawie wyboru p. Norberta Wasserberga, ale w celu udzielenia wyjaśnień ze stanowiska wyborczej Komisyi Izby handlowej.

R. m. Dattner wyjaśnia, że nie żądał głosu dla obrony pisma Magistratu, ale celem faktycznego wyjaśnienia, a to jako członek wyborczej Komisyi Izby handlowej. Otóż, gdy wpłynął protest przeciw wyborowi p. Norberta Wasserberga, zarzucający, że tenże nie trudni się handlem mąką i nie ma biernego prawa wyboru, Komisya wyborcza zapytała Magistratu tylko o jeden fakt: czy p. Wasserberg trudni się handlem wymienionego artykułu. Na to pytanie odpowiedział Magistrat, że **p. Wasserberg od 10 lat prowadzi handel mąką**. —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Radca Magistratu Grodyński imieniem Sekcyi I. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Rada miejska przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości zarządzenie Sekcyi ekonomicznej, mocą którego wykonano w latach 1901, 1902 i 1903 **z funduszów pożyczki z r. 1892 kanały** w ulicach: Szlak, Łobzowskiej, na Wolnicy w przedłużeniu ulicy Bożego Ciała, ul. Lenartowicza, Rakowickiej, Retoryka i Radziwiłłowskiej za łączną kwotę 26.410 kor. 75 h.

2) Rada miejska przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości, że z sumy 200.000 kor., pochodzącej z pożyczki 1892 r., której użycie według zastrzeżenia Wydziału krajowego wymaga zezwolenia tegoż Wydziału, użyto:

a) na budowle niekanałowe, wykonane do 31/12 1895 r., **na budowę teatru, oraz na budowę leja w Dąbiu** . . .	kor.	31.165·46
b) na pokrycie reszty kosztów budowy kanałów, w latach 1901—1903 wykonanych, i na budowę pomniejszych kanałów w r. 1905	„	26.101·38
c) na budowę kanału w ul. Podzamcze, Straszewskiego i Kanoniczej w r. 1905	„	38.400·—
d) **na budowę kollektora wschodniego** z powodu ewakuacyi Wawelu w r. 1905	„	85.000·—
Razem . .	kor.	180.666·84

3) Rada miejska uchwala reszty z kwoty 200.000 kor., t. j. 19.333 kor. 16 h., użyć:

a) na budowę kanału w ul. Floryańskiej	kor.	11.000·—
b) na pokrycie należytości za **budowę prowizorycznego leja w ul. Starowiślnej** w r. 1899	„	4.962·62
c) na ewent. przekroczenie kosztów kanałów	„	3.370·54

4) Rada poleca Magistratowi, aby przed Wydziałem krajowym usprawiedliwił użycie z rzeczonej kwoty 200.000 kor. kwot, w ustępie 2) wyszczególnionych, i wyjednał zezwolenie na użycie sumy 19.333 kor. 16 h., pod 3) wykazanej.

Wniosek Sekcyi I. i II. przyjęto. (L. 72/pr./05). —

Radca Magistratu Grodyński imieniem Sekcyi II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Kwotę 93.638 kor., potrzebną na **wykonanie robót**, do jakich się Gmina miasta zobowiązała **z powodu opróżnienia Wawelu**, należy pokryć zaliczkowo z funduszu inwestycyjnego.

2) Upoważnia się p. Prezydenta miasta do wdrożenia starań o uzyskanie nowej specyalnej pożyczki na budowę bruków i kanałów, z którejby następnie refundowano funduszowi inwestycyjnemu kwotę, jak wyżej, podjętą zaliczkowo.

Wniosek Sekcyi II. przyjęto bez rozpraw. (L. 97.050/05). —

Sekretarz Magistratu Dr. Zawadzki imieniem Komisyi administracyjnej wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Zatwierdza się wypracowany przez Administracyę akcyzy **Regulamin rzeźni miejskiej** wraz z opłatami i należytościami za użycie rzeźni i jej urządzeń,*) objętemi rozdziałem III. tegoż Regulaminu.**)

2) Uchyla się dotychczas obowiązujące opłaty rzezalniane.

R. m. Bialik sprzeciwia się **podwyższeniu opłat**, gdyż wpłynie to na **podwyższenie cen mięsa**, które i tak są już w całem państwie wysokie. Mowca, uważając obecną chwilę za nieodpowiednią do podwyższenia opłat, wnosi, aby nad rozdziałem III. regulaminu, obejmującym zmianę opłat, przejść do porządku dziennego.

R. m. Kosobucki zaznacza, że koszta podwyżki dochodu w kwocie 9.000 koron z podniesionych opłat poniosą konsumenci. Mowca popiera wniosek r. m. Bialika, żądając odesłania sprawy do Komisyi administracyjnej celem przedstawienia Radzie projektu opłat, co najmniej nie wyższych od opłat, obecnie pobieranych.

R. m. dr. Frühling wnosi poprawkę, aby nowe opłaty pobierano dopiero od dnia 1. października r. b.

R. m. dr. Gross oświadcza się przeciw podwyższeniu opłat.

R. m. dr. Gańkiewicz i dr. J. Nowak popierają wnioski Komisyi administracyjnej.

Po wyjaśnieniach, udzielonych przez Sprawozdawcę, r. m. dr. Frühling poprawkę swoją cofa.

---

*) Regulamin będzie zamieszczony w „Dzienniku“ po zatwierdzeniu go przez c. k. Namiestnictwo.

**) Zobacz załącznik na końcu tego numeru p. t. „Porównawcze zestawienie poboru opłat rzezalnianych i oględzinowych“

Wnioski Komisyi administracyjnej przyjęto, wniosek r. m. Bialika upadł. (L. 1.213/akc./905). —

S e k r e t a r z M a g i s t r a t u dr. Zawadzki imieniem Komisyi administracyjnej wnosi:

Rada miejska uchwali!

Zatwierdza się wypracowane przez Administracyę akcyzy **Przepisy służbowe dla funkcyonaryuszów rzeźni i targowicy**, *) jako przepisy, organizujące te zakłady gminne.

Wniosek Komisyi administracyjnej przyjęto bez rozpraw. (L. 338/Tg./05). —

S e k r e t a r z M a g i s t r a t u dr. Zawadzki imieniem Komisyi administracyjnej i Sekcyi prawniczej wnosi:

Rada miejska uchwali!

Zmieniając częściowo uchwałę z dnia 20. czerwca 1898 co do uregulowania etatu i płac urzędników i służby miejskiej, postanawia się:

1) W miejsce dwu istniejących posad weterynarzy miejskich, nominalnie będących w randze IX-tej i XI-tej, tworzy się **cztery etatowe posady weterynarzy** z pełnemi płacami i dodatkami na mieszkanie i pięcioleciami, odpowiadającemi rangom urzędników miejskich, a mianowicie:

a) jedną posadę VIII-mej rangi inspektora weterynaryjnego;

b) jedną posadę IX-tej rangi weterynarza starszego;

c) jedną posadę X-tej rangi weterynarza miejsk.;

d) jedną posadę XI-tej rangi weteryn asystenta.

2) Znosi się wszelkie dodatki, uzupełniające pensye weterynarzom, jako to za oględziny bydła, osobiste i t. p.

3. Upoważnia się Prezydyum miasta do poczynienia odpowiednich kroków o pozyskanie sił i obsadzenie posad z możliwem uwzględnieniem obecnego personalu.

Wniosek Komisyi administracyjnej i Sekcyi prawniczej przyjęto bez rozpraw. (L. 2/Tg./06). —

S e k r e t a r z M a g i s t r a t u dr. Zawadzki imieniem Komisyi administracyjnej wnosi:

Rada miejska uchwali!

Ustanowioną w § 40. Regulaminu targowego **kasę targową dla miejskiej Targowicy centralnej na bydło** nie prowadzić we własnej administracyi, ale prawo prowadzenia tejże wydzierżawić instytucyi finansowej.

R. m. E p s t e i n zaznacza, że Rada miejska nie powinna z góry ograniczać się, komu ma być wydzierżawiona kasa targowa; dlatego Mowca wnosi, aby ostatnie wyrazy „instytucyi finansowej“ skreślić.

R. m. dr. G r o s s uważa sprawę kasy targowej za jedną z najważniejszych, w razie bowiem prowadzenia jej nie przez Gminę, ale przez inną instytucyę, tworzy się monopol, który krzywdzi rzeźników, szukających kredytu. Niektóre postanowienia Regulaminu są zbyt surowe i powinny uledz pewnym zmianom.

M o w c a wnosi, aby sprawę odroczyć, a ewentualnie do wniosku Komisyi dodać: „według warunków, przez Radę miejską uchwalić się mających“.

S p r a w o z d a w c a wyjaśnia, że Regulamin może być zmieniony tylko przez Namiestnictwo; jeżeli z biegiem czasu okażą się w praktyce pewne braki, to się przedstawi Namiestnictwu projekt zmiany niektórych postanowień Regulaminu.

Wniosek odraczający r. m. dr. Grossa upadł.

Wniosek Komisyi administracyjnej przyjęto.

Wniosek r. m. Epsteina upadł, dodatek r. m. dr. Grossa przyjęto. (L. 289/Targ./905). —

R a d c a M a g i s t r a t u Grodyński imieniem Prezydyum wnosi:

Rada miejska uchwali!

Do podpisania kontraktów o **eksploatacyę torów przemysłowych do Gazowni i do rzeźni miejskiej**, ustalonych między c. k. Dyrekcyą kolei państwowych w Krakowie a Komisyą, działającą imieniem gminy m. Krakowa, w myśl oraz na zasadzie upoważnienia, udzielonego jej uchwałą Rady miejskiej z 2. kwietnia 1903 r., upoważnia się w miejsce bł. p. r. m. dr. Leona Rothweina p. r. m. Edwarda Uderskiego.

Wniosek Prezydyum przyjęto bez rozpraw. (L. 114.469/05). —

R a d c a M a g i s t r a t u Skrzyniarz imieniem Sekcyi I. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 250 kor. dla działu I. poz. 9. o) budżetu r. 1905 **(opłata za telefony)**.

Wniosek Sekcyi I. i II. przyjęto bez rozpraw. (L. 94.547/05). —

S e k r e t a r z M a g i s t r a t u dr. Zaczek imieniem Sekcyi II. i V. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyznaje się dodatkowy kredyt w kwocie 1.867 kor. 96 h. dla dz. V. poz. 5. a) **(bezpieczeństwo publiczne)** budżetu na r. 1905.

R. m. D a s z y ń s k i krytykuje **postępowanie policyi** z okazyi zatargu jej z publicznością **w ostatnią niedzielę** i wnosi o przejście do porządku dziennego nad udzieleniem kredytu dodatkowego.

S p r a w o z d a w c a wyjaśnia, że wydatek, który ma być pokryty kredytem dodatkowym, wynika ze zobowiązania Gminy wobec Skarbu państwa.

Wniosek r. m. Daszyńskiego upadł.

Wniosek Sekcyi II. i V. przyjęto. (L. 83.467/05). —

R. m. dr. B ą k o w s k i imieniem Sekcyi III i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyznaje się do dyspozycyi Prezydenta miasta jednorazową **zapomogę drożyźnianą dla służby miejskiej** etatowej i prowizorycznej w kwocie 3.000 koron.

Wydatek powyższy ma być pokryty z działu XIV. budżetu 1906.

R. m. K o n o p i ń s k i prosi Prezydyum, aby kwotę tę w razie przyjęcia wniosku jak najprędzej rozdzielić.

Wniosek Sekcyi III. i II. przyjęto. (L. 12.639/06). —

Po wyczerpaniu porządku dziennego P r z e w o d n i c z ą c y o godzinie 7. min. 30 wieczorem zamyka posiedzenie jawne a zarządza tajne. —

Posiedzenie nadzwyczajne (17. w kad. XIII.) **z dnia 15. lutego 1906 r.**

Przewodniczący: dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: Michał Chyliński.

II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Jan Nowicki.

Radców miejskich obecnych **55**.

Radcy miejscy: Daszyński, dr. Doboszyński, dr. Górski, Rotter, Sędzimir, dr. Ulanowski, hr. Wodzicki,

*) Zobacz załącznik na końcu tego numeru (str. 17).

Wyspiański (8) nieobecność na tem posiedzeniu usprawiedliwili.

Nie usprawiedliwili zaś nieobecności r. m.: dr. Benis, Epstein, Katyński, dr. Rosenblatt, Sulikowski, Szatkowski (6).

Początek posiedzenia o godz. 5. min. 45 wieczorem.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto. —

Przewodniczący zawiadamia, że Komisya, wydelegowana przez Magistrat, w której wzięli także udział pp. r. m. członkowie komitetu przebudowy, odebrała **przebudowany gmach starego teatru**; budynek ten będzie obecnie oddany do użytku publicznego. Poświęcenie i oddanie gmachu odbędzie się w najbliższą niedzielę o godzinie 12. w południe, a pierwszy koncert Towarzystwa Muzycznego w nowym budynku odbędzie się w niedzielę wieczorem. Prezydent zaprasza Radę miejską do udziału w tej uroczystości i wnosi, aby z okazyi tej uroczystości przeznaczyć kwotę **500 koron na cele dobroczynne**. Przemówienie to przyjęto oklaskami; wobec tego Przewodniczący zaznacza, że propozycyę uważa za przyjętą. (L. 18.658/906). —

Przewodniczący udziela odpowiedzi na interpelacyę r. m. dr. Horowitza, wniesioną na poprzedniem posiedzeniu, a zarzucającą, że Magistrat przekroczył zakres działania przy udzieleniu odpowiedzi na pismo p. c. k. delegata Namiestnictwa z powodu ostatnich wyborów do Izby handlowej i przemysłowej. Przewodniczący na podstawie aktów stwierdza, że na zapytanie, jak długo p. **Norbert Wasserberg prowadzi handel mąką**, Magistrat odpowiedział, że tenże prowadzi handel od 1. stycznia 1896 r. Wobec tego nie może być mowy o **przekroczeniu kompetencyi przez Magistrat**. (L. 1.297/906). —

R. m. Federowicz przypomina szkody, zrządzone wylewem w r. 1902, oraz powodzią w r. 1903, następnie podaje przebieg dotychczasowych prac nad zabezpieczeniem miasta przed powodzią. Sprawę opóźnił spór, powstały między kompetentnymi czynnikami co do chyżości przepływu wody, a spór ten według wiadomości, podanej w fachowem piśmie technicznem lwowskiem, podobno trwa dalej. Mowca domaga się, aby roboty przyśpieszono, i wnosi:

„Rada miejska uchwali! Uprasza się Pana Prezydenta, by poczynił, gdzie należy, i w sposób, jaki uzna za właściwy, energiczne starania, by **regulacya Rudawy i roboty celem ochrony miasta przed zalewem** wysokich wód Wisły były jeszcze w roku bieżącym rozpoczęte“.

Nagłość sprawy uchwalono.

R. m. dr. Bandrowski prosi Prezydenta o wyjaśnienie, czy tego roku rozpoczną się roboty około przełożenia koryta Rudawy i zabezpieczenia miasta przed powodzią.

Przewodniczący odpowiada, że od r. 1903 toczy się spór pośród techników rządowych między sobą, tudzież między częścią techników rządowych a technikami autonomicznymi o cyfrę przepływu najwyższej wody. Spór ten już ukończony, a sporna cyfra ustalona. Sprawa obecnie znajduje się w stadyum opracowywania projektu w Namiestnictwie. Rozchodzi się o to, aby wykończenie projektu nie przewlokło się do późnego lata, bo ten rok byłby dla robót stracony.

R. m. Turski wyjaśnia bliżej rodzaj i przebieg sporu między technikami i zapytuje Prezydenta, jakich użyje sposobów, aby sprawę przyśpieszyć.

R. m. dr. Bandrowski zaznacza, że według udzielonych w ciągu dyskusyi informacyj nie można się łudzić, że regulacya Rudawy rozpocznie się w tym roku.

R. m. Turski uważa polemikę między technikami za ukończoną i zaznacza, że robót nie da się wprawdzie przeprowadzić w jednym roku, ale rozchodzi się o to, aby roboty te rozpoczęto.

Wniosek r. m. Federowicza przyjęto. (L. 196/prez. z 1906 r.). —

Przystąpiono do porządku dziennego.

Kierownik Elektrowni miejskiej inżynier Gajczak imieniem Komisyi gazowo-elektrycznej wnosi:

Rada miejska uchwali!

Zatwierdza się **etat urzędników, werkmistrzów i sług elektrowni miejskiej** z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1906 r. i kreuje się następujące posady, a mianowicie:

1. Jedną posadę inżyniera z poborami IX. rangi, t. j.:

pensyą	Kor.	2.800
kwaterowem	„	600
i dodatkiem na rozjazdy	„	120
w ogólnej kwocie	Kor.	3.520

2. Jedną posadę inżyniera asystenta z poborami X. rangi, t. j.:

pensyą	Kor.	2.200
kwaterowem	„	480
i dodatkiem na rozjazdy	„	72
razem	Kor.	2.752

3. Jedną posadę korespondenta z poborami XI. rangi, t. j.:

pensyą	Kor.	1.600
kwaterowem	„	360
razem	Kor.	1.960

4. Jedną posadę urzędnika administracyjnego z poborami XI. rangi, jak powyżej . . . Kor. 1.960

5. Jedną posadę werkmistrza

z płacą roczną	Kor.	2.800
i kwaterowem	„	600
razem	Kor.	3.400

6. Jedną posadę kontrolora sieci

z płacą roczną	Kor.	2.200
kwaterowem	„	480
i dodatkiem na rozjazdy	„	72
razem	Kor.	2.752

7. Dwie posady woźnych (dla biura i domu)

z płacą roczną	Kor.	720
kwaterowem	„	240
razem	Kor.	960

i umundurowaniem.

W dyskusyi zabierają głos r. m.: Uderski, dr. Bandrowski i Kwiatkowski.

Sprawozdawca wyjaśnia, że rzeczywisty dochód z elektrowni w niektórych działach jest wyższy od dochodów preliminowanych. Proponowany etat obejmuje tylko tych funkcyonaryuszy, którzy już mają zajęcie w elektrowni; nowych posad się nie tworzy.

Wnioski Komisyi gazowo-elektrycznej przyjęto. (L. 20.424/906). —

Radca Magistratu Skrzyniarz imieniem Sekcyi ekonomicznej i skarbowej wnosi:

Rada miejska uchwali!

Na pokrycie **premii asekuracyjnej teatru miejskiego** za czas od 1. sierpnia 1905 do 31. grudnia 1905 przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 2.944 kor. 16 h. dla Działu XI. poz. 1. budżetu r. 1905.

Wniosek ten przyjęto bez rozpraw. (L. 106.998/05). —

Wicesekretarz Magistratu Baranowski imieniem Sekcyi VI. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Dla Działu V. poz. 4. (**Areszta miejskie**, detencya policyjna i stacya szupasowa) lit. f. (**żywność aresztantów**) budżetu miejskiego na r. 1905 przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 484 kor. 26 h.

Wniosek Sekcyi VI. przyjęto bez rozpraw. (L. 123.409/905). —

Przystąpiono do wyboru dwóch członków Komisyi teatralnej.

R. m. dr. Bujak oświadcza się za wyborem dotychczasowych członków Rady miejskiej, t. j. r. m. dr. Muczkowskiego i dr. Staniszewskiego.

R. m. dr. Bandrowski zgłasza kandydaturę r. m. dr. Gunkiewicza.

Przewodniczący zarządza głosowanie tajne kartkami i do skrutynium zaprasza r. m dr Frühlinga i dr. Łepkowskiego. Rezultat głosowania był następujący: głosujących 55, absolutna większość głosów 28

R. m. dr Staniszewski otrzymał głosów . . . 42
R. m. dr. Muczkowski 36
R. m. dr. Gunkiewicz 16

Członkami Komisyi teatralnej wybrani przeto zostali r. m. dr. Staniszewski i dr. Muczkowski. —

Sekretarz Magistratu dr. Zawadzki imieniem Komisyi administracyjnej wnosi:

Rada miejska uchwali!

Zatwierdza się wypracowane przez Administracyę akcyzy zasady,*) których trzymać się należy przy wydzierżawieniu po myśli § 40. regulaminu targowego **) prawa **prowadzenia kasy targowej na miejskiej targowicy na bydło** w Krakowie.

R. m. dr. Gunkiewicz omawia umowę, zawartą z Bankiem hipotecznym o utrzymywanie kasy targowej, i domaga się, aby, gdy umowa z tym Bankiem już zgasła, rozpisać licytacyę ofertową celem oddania kasy jednej z instytucyi krajowych. Mowca wnosi, aby ustęp trzeci „zasad" przyjąć w następującem brzmieniu:

„3. **Na wydzierżawienie kasy targowej** na pierwszy okres **rozpisuje się rozprawę ofertową** na podstawie warunków, przez Radę miejską na wniosek Komisyi administracyjnej uchwalić się mających. Rada miejska zastrzega sobie wybór oferenta".

R. m. Bujwid prosi o wyjaśnienie sprawy **objęcia kasy targowej przez „Živnostenską Bankę"**.

R. m. dr. Szarski zaznacza, że Bank hipoteczny zrzekł się prowadzenia kasy; rozpisanie ofert nie może przynieść dodatniego skutku, bo z krajowych instytucyi mógłby się o kasę ubiegać tylko Bank galicyjski, a ten nie czynił dotychczas starań o objęcie tak ryzykownego interesu. Mowca podnosi, że objęcie kasy przez „Živnostenską Bankę" nastręcza korzyść dla targowicy, gdyż bank ten ma liczne związki z kupcami nierogacizny w Czechach i może ułatwić znacznie handel z naszą targowicą. Mowca wreszcie wykazuje, że kasa targowa przyczyniła się do ogólnego uzdrowienia stosunków pieniężnych na targowicy.

R. m. dr. Gross nie uważa za konieczne utrzymywania kasy targowej przy targowicy, a przynajmniej w jednem ręku. Na stosunki pieniężne na targowicy o wiele lepiej wpłynęłoby, gdyby kredytu mogło udzielać kilka instytucyj, gdyż wytworzyłaby się między niemi konkurencya. Obecnie warunek, stawiany instytucyi kredytowej, że kasa targowa ma być prowadzona wspólnie z pp. Landauami, jest właściwie stworzeniem monopolu dla tych panów. Mowca popiera wniosek r. m. dr. Gunkiewicza.

R. m. Bialik zapytuje, czy komisyonerzy i nadal bezprawnie będą pobierali po 2 korony zarówno od rzeźników, jak handlarzy.

R. m. Judkiewicz wyjaśnia panujące na targowicy stosunki i organizacyę kasy.

Za wnioskiem r. m. dr. Gunkiewicza przemawiają: Wnioskodawca i r. m. dr. Gross

Przewodniczący oświadcza, że w krótkim czasie wejdzie w życie **regulamin targowy wraz z przepisami wykonawczymi**, a nad targowicą czuwać będzie osobna komisya targowa do nadzoru agentów targowych i kasy targowej.

Przewodniczący wyjaśnia dalej, że z powodu braku kasy na innych targowicach szerzyły się ogólne skargi i że w interesie targowicy, oraz producentów, rzeźników i handlarzy jest wprowadzenie i utrzymanie kasy targowej; wolność konkurencyjna w tej mierze nie wydałaby pomyślnych rezultatów.

Sprawozdawca udzielił jeszcze niektórych wyjaśnień.

Wniosek Komisyi administracyjnej przyjęto. Wniosek r. m. dr. Gunkiewicza upadł. (L. 30/Tg./06). —

R. m. Federowicz zaznacza, że przy obradach Komisyi administracyjnej często wchodzą w grę interesa rzeźników, a wysłuchanie ich opinii już w Komisyi mogłoby mieć wpływ na jej postanowienia. Dlatego Mowca stawia **wniosek nagły, aby Rada miejska do Komisyi administracyjnej powołała r. m. Bialika.**

Sprawę uznano za nagłą i wniosek r. m. Federowicza przyjęto.

Radca Magistratu Skrzyniarz imieniem Sekcyi ekonomicznej wnosi:

Rada miejska uchwali!

1. **Sprzedać p. Teofilowi Żeglikowskiemu**, właścicielowi realności lk. 142. Dz. IV., dla wyrównania granic **kawałek gruntu miejskiego**, z realności lk. 143. Dz. IV. z parceli gr. l. 1447 wydzielić się mający, na planie z dnia 4/5 1905 literami a, b, c, d, e, f, g oznaczony, o powierzchni 94·25 m⁰ czyli 26·18⁰ kw., za cenę po 50 kor. za 1⁰ kw., płatną przy podpisaniu kontraktu.

2. Wszelkie koszta, z nabyciem tego gruntu połączone, jak koszta kontraktu, stempli, należytość przenośną, koszta intabulacyi i t. p., poniesie wyłącznie nabywca.

3. Do podpisania kontraktu upoważnia Rada miejska obok Pana Prezydenta miasta radców miejskich pp. dr. Stanisława Domańskiego i Stan. Stachowskiego.

*) Zobacz załącznik na końcu tego numeru (str. 20).

**) Będzie ogłoszony w numerze następnym „Dziennika rozporządzeń".

R. m. dr. Staniszewski wnosi, aby sprawę tę **odroczyć aż do czasu, kiedy zacznie funkcyonować łaźnia ludowa przy ul. Karmelickiej**, gdyż zawarcie teraz tej transakcyi mogłoby utrudnić sytuacyę, gdyby zaszła potrzeba powiększenia budynku łaźni.

Wniosek odraczający r. m. dr. Staniszewskiego przyjęto. (L. 56 934/905). —

Przewodniczący o godzinie 8. wieczorem zamyka posiedzenie jawne i zarządza tajne. —

PRZEPISY SŁUŻBOWE

dla funkcyonaryuszy rzeźni i targowicy miejskiej na bydło w Krakowie. *)

ROZDZIAŁ I.

Zarząd, personal, postanowienia ogólne.

§ 1. Zarząd zakładów miejskich rzeźni i targowicy zajmuje się administracyą zakładów przez organa, których prawa i obowiązki określają bliżej rozdział II. i III. niniejszych przepisów.

§ 2. Zarząd rzeźni i targowicy nie jest samoistnym urzędem i dlatego nie prowadzi korespondencyi bezpośredniej z władzami.

Natomiast Zarząd może prowadzić korespondencyę bezpośrednią z osobami prywatnemi w sprawach, odnoszących się ściśle do zakresu działania rzeźni i targowicy, o ile osoby te wprost się do niego odnoszą, lub o ile mu sprawy pewne Magistrat albo Administracya akcyzy do bezpośredniego załatwienia przydzieli.

Korespondencyę bezpośrednią z władzami przeprowadza Magistrat, o ile ona odnosi się do spraw sanitarnych, przez biuro fizykackie, co do wszelkich zaś innych spraw administracyjnych Administracya akcyzy, a to do czasu zorganizowania Wydziału dla aprowizacyi miasta.

§ 3. Biuro Zarządu otwarte jest w dni powszednie od godziny 8. rano do godziny 6. popołudniu, w dni niedzielne i świąteczne od godz. 8. do 10. przed południem.

W razie potrzeby godziny urzędowe mogą być przedłużone.

§ 4. Personal rzeźni i targowicy miejskiej na bydło składa się z dyrektora, t. j. jednego ze starszych weterynarzy, któremu Prezydent miasta obowiązek prowadzenia tych zakładów powierzy, z pewnej liczby weterynarzy, urzędników manipulacyjnych, maszynistów, agenta komercyalnego, oraz z pewnej liczby dozorców hal i sług zakładowych.

Nadto na dni targowe przysyłać będzie Administracya akcyzy do dyspozycyi Zarządu rzeźni i targowicy pewną liczbę funkcyonaryuszy do pomocy przy poborze opłat i należytości targowych i wagowych.

§ 5. W dni targowe urzęduje na targowicy komisarz targowy, organ delegowany przez Magistrat miasta Krakowa, którego prawa i obowiązki określa regulamin targowy.

§ 6. Wszyscy urzędnicy rzeźni i targowicy obowiązani są do ścisłego przestrzegania godzin urzędowych.

W godzinach południowych każdy urzędnik ma prawo do 2-godzinnego wypoczynku, który jednak przez dyrektora rzeźni ma być tak uregulowany, aby dwu urzędników, z których jeden przynajmniej ma być weterynarzem, równocześnie urzędowało.

W dni niedzielne i świąteczne ma być w biurze Zarządu obecny przynajmniej jeden z urzędników zakładu.

Dyżury takie wyznacza dyrektor.

§ 7. Urzędnicy podlegają bezpośrednio kierownikowi zakładu, t. j. dyrektorowi; winni jego zlecenia, dotyczące służby, spełniać należycie w oznaczonym czasie.

§ 8. Służba winna przestrzegać godzin służbowych, które w miarę pracy i rozkładu służby oznacza dyrektor zakładów.

§ 9. Służba podlega urzędnikom zakładu, a służba niższa także służbie starszej, o ile tej ostatniej przysługuje nadzór w myśl przepisów rozdziału III. lub poleceń, wydanych przez dyrektora zakładów.

§ 10. Służba ma trzymać się trzeźwo, spełniać polecenia przełożonych chętnie, dokładnie i punktualnie.

§ 11. Celem utrzymywania ewidencyi nad czynnościami służbowemi w rzeźni i na targowicy, prowadzi Zarząd następujące księgi:

A. **Co do administracyi obu zakładów w ogólności.**

a) dziennik podawczy;
b) indeks dla registratury;
c) księgę kasową;
d) księgę magazynową opału i przyborów do maszyny i kotła;
e) księgę magazynową paszy, karmy i ściółki;
f) listę robotników przynajętych;
g) inwentarz obu zakładów.

B. **Co do rzeźni w szczególności.**

a) księgę ewidencyjną czeladzi, uczniów i pomocników, zatrudnionych u rzeźników i masarzy, używających rzeźni;
b) protokół oględzin zwierząt, bitych w rzeźni, i mięsa, w rzeźni wyprodukowanego;
c) protokół oględzin mięsa, sprowadzanego z poza rogatek;
d) protokół konfiskacyi;
e) statystykę rzezi.

C. **Co do targowicy w szczególności.**

a) księgę ewidencyjną służby targowej, utrzymywanej przez właścicieli zwierząt (komisyonerów);
b) księgę stajenną;
c) protokół targowy;
d) protokół ugód;
e) cenniki zwierząt, na targowicy sprzedanych;
f) statystykę ruchu handlowego na targowicy.

ROZDZIAŁ II.

Instrukcya dla urzędników.

A. Dla dyrektora.

§ 12. Dyrektor rzeźni i targowicy ma obowiązek:

a) czuwać, aby personal spełniał należycie swe obowiązki, wynikające z niniejszych przepisów, oraz

*) Załącznik do protokołu obrad Rady miejskiej z 25. stycznia 1906 (w tym numerze str. 14).

z wszystkich wydanych dla tych zakładów regulaminów, rozporządzeń i poleceń;

b) starać się o rozwój rzeźni i targowicy w kierunku przemysłowym;

c) czuwać nad całością budynków, urządzeń i inwentarza rzeźni i targowicy;

d) przygotowywać referaty fachowe, odnoszące się do obu zakładów, jako materyały do wniosków, Komisyom i Radzie miejskiej przedstawiać się mających;

e) uzupełniać gabinet okazów patologicznych zwierzęcych i przyrządy do badań mikroskopowych; nadto

f) wspólnie z innymi weterynarzami zajmować się oględzinami bydła, doprowadzanego do rzeźni i targowicy, i mięsa, w rzeźni wyprodukowanego, oraz do oględzin tamże doprowadzonego, o ile mu na to czas ze względu na spełnianie poprzednich czynności pozwoli.

§ 13. Dyrektor prowadzi:

a) inwentarz obu zakładów i

b) statystykę, odnoszącą się do ruchu obu zakładów.

§ 14. Dyrektor ma prawo odnośnie do personalu:

a) kierować tymże, t. j. przydzielać i rozdzielać czynności wedle własnego uznania;

b) przyjmować i oddalać robotników;

c) udzielać napomnień służbie za lżejsze przewinienia służbowe, za cięższe karać grzywnami do wysokości 5 kor.

O przewinieniach urzędników oraz o ciężkich przekroczeniach sług winien dyrektor donosić Prezydentowi miasta we właściwej drodze.

§ 15. Dyrektor może się wydalać z rzeźni i targowicy w godzinach urzędowych tylko w sprawach urzędowych. Pod nieobecność dyrektora jego obowiązki pełni najstarszy rangą weterynarz.

B. Dla weterynarza rzeźni miejskiej.

§ 16. Weterynarz, przydzielony do rzeźni m., ma obowiązek:

a) badać zwierzęta, doprowadzone do rzeźni, przed oddaniem ich na rzeź; wyjątek od tego stanowić mogą zwierzęta, doprowadzone wprost z targowicy miejskiej;

b) badać zwierzęta po ich zabiciu, wzgl. mięso z tychże, w rzeźni wyprodukowane, oraz mięso, dostawione do rzeźni w celu oględzin;

c) czuwać, aby zwierzęta, podejrzane o zarazy lub choroby, były bite w osobnych na ten cel przeznaczonych ubikacyach, i w miarę potrzeby przeprowadzać badanie tych zwierząt po zabiciu;

d) pomagać w miarę czasu lub polecenia weterynarzowi targowicy w jego czynnościach, oraz weterynarzowi Magistratu w wykonywaniu czynności weterynaryjno-policyjnych, t. j. przy rewizyi jatek, sklepów, składów z mięsem, masarń, rzeźni rytualnej, drobiu, hal na ryby i t. p.;

e) leczyć konie tych zakładów miejskich, które mu powierzono;

f) czuwać, aby przepisy niniejsze, oraz przepisy regulaminów, instrukcyi, rozporządzeń i poleceń, odnoszących się do rzeźni, względnie także targowicy, ściśle były przestrzegane, i o uchybieniach pod tym względem donosić bezzwłocznie dyrektorowi.

§ 17. Weterynarz rzeźni prowadzi:

a) księgę ewidencyjną czeladzi, uczniów i pomocników, zatrudnionych u tych rzeźników i masarzy, którzy rzeźni używają;

b) protokół oględzin zwierząt i mięsa, wyprodukowanego w rzeźni;

c) protokół oględzin mięsa, sprowadzonego z poza miasta;

d) protokół konfiskacyi.

C. Dla weterynarza targowicy.

§ 18. Weterynarz, przydzielony do targowicy, ma obowiązek:

a) badać zwierzęta co do stanu ich zdrowia przed wprowadzeniem na targowicę; wyjątek od tego stanowić mogą te zwierzęta, które na stacyi kolejowej w Grzegórzkach badano i bezpośrednio stamtąd doprowadzono;

b) badać codziennie pod względem stanu zdrowia zwierzęta, w stajniach targowicy pomieszczone;

c) czuwać nad regularnem karmieniem, pojeniem zwierząt i usuwaniem nawozu ze stajen;

d) pomagać w miarę czasu lub polecenia weterynarzowi rzeźni w jego czynnościach weterynaryjno-policyjnych;

e) czuwać, aby przepisy regulaminów, instrukcyi, rozporządzeń i poleceń, odnoszących się do targowicy, wzgl. także rzeźni m., ściśle były przestrzegane, i o uchybieniach pod tym względem donosić bezzwłocznie dyrektorowi.

§ 19. Weterynarz targowicy prowadzi:

a) księgę ewidencyjną służby targowej, utrzymywanej przez właścicieli zwierząt (komisyonerów);

b) księgę stajenną;

c) cenniki zwierząt, na targowicy sprzedanych.

D. Dla kontrolora.

§ 20. Kontrolor ma obowiązek:

a) pobierać opłaty i należytości, za użycie rzeźni i targowicy przypadające, o ile je organa zakładu ściągają, oraz czuwać, aby wszystkie inne punktualnie wpływały;

b) wystawiać rachunki za żywienie, karmienie, obsługę zwierząt i t. p.;

c) pomagać w dni targowe w urzędzie targowym przy wydawaniu paszportów bydlęcych i przepustek do rzeźni; wreszcie

d) pełnić wszelkie inne obowiązki służbowe, któreby zastępczo lub stale mu poruczono.

§ 21. Kontrolor prowadzi:

a) księgę kasową;

b) księgę magazynową opału i przyborów do maszyn i kotła;

c) księgę magazynową paszy, karmy i ściółki;

d) listę przynajmowanych robotników.

E. Dla manipulanta.

§ 22. Manipulant spełnia obowiązki pisarza, oraz prowadzi:

a) dziennik podawczy;

b) indeks dla registratury;

c) protokół targowy.

§ 23. Manipulantowi mogą być w miarę potrzeby przydzielone obowiązki wagmistrza.

F. Dla agenta komercyalnego.

§ 24. Najważniejszem zadaniem agenta komercyalnego jest pomagać dyrektorowi w zabiegach około rozwoju targów i uprzemysłowienia rzeźni.

W tym celu winien agent komercyalny:

a) rozciągać jak najsilniejszą agitacyę pomiędzy hodowcami i handlarzami, aby na krakowskie targi bydło nadsyłali;

b) zwracać baczną uwagę na to, co się dzieje na targu, i ważniejsze spostrzeżenia, odnoszące się do handlu bydłem, do komisyonerów i ich służby, komunikować bezzwłocznie dyrektorowi;

c) zajmować się wyładowywaniem, wzgl. załadowywaniem i pomieszczeniem w stajniach, oraz sprzedażą bydła i nierogacizny, o ile te zwierzęta Zarządowi targowemu do sprzedaży nadesłane zostaną.

§ 25. Agent komercyalny ma prowadzić księgę sprzedaży bydła i nierogacizny, dokonywanej przez niego, sumiennie i dokładnie.

§ 26. Agent komercyalny winien w razie potrzeby i polecenia spełniać i inne jeszcze zadania, wiążące się z prowadzeniem targów.

ROZDZIAŁ III.

Instrukcya dla służby.

A. Dla maszynisty.

§ 27. Maszynista rzeźni jest odpowiedzialny:

a) za ruch i dobry stan maszyn i kotłów;

b) za utrzymanie czystości we wszystkich ubikacyach maszynowych, oraz za utrzymanie w czystości wszystkich części maszyny, wreszcie wszystkich części mechanicznych w halach rzeźni, j. t. wózków, wind itp.;

c) za dobre fungowanie i zabezpieczenie rur wodociągowych i parowych;

d) za oszczędne gospodarowanie opałem i smarowidłem.

§ 28. Maszynista ma obowiązek:

a) przeprowadzać naprawy i uszczelnienia maszyn oraz rurociągów, których naprawa jest w jego mocy;

b) donosić bezzwłocznie o potrzebie napraw większych, których przedsięwziąć nie jest w stanie;

c) czuwać, aby cały zakład był zaopatrzony w wodę zimną i gorącą.

§ 29. Do pomocy w wykonywaniu obowiązków przydziela się maszyniście egzaminowanego palacza, który pozostaje pod jego bezpośrednim nadzorem i za którego czynności jest on odpowiedzialny.

B. Dla palacza.

§ 30. Palacz jest obowiązany:

a) stosować się do przepisów, wydanych przez władze polityczne dla palaczy, obsługujących kotły, któreto przepisy powinny zawsze wisieć w kotłowni na miejscu, w oczy wpadającem;

b) przestrzegać porządku i czystości tak w kotłowni, jakoteż koło samego kotła;

c) pomagać maszyniście w jego czynnościach w miarę potrzeby i możności i wypełniać polecenia tegoż.

§ 31. Palacz winien być zawsze trzeźwy, przytomny i ścisły w wykonywaniu swoich obowiązków.

C. Dla dozorców hal rzeźni.

§ 32. Dozorca hal jest bezpośrednim wykonawcą organów zarządu rzeźni przy pomocy przydzielonych mu sług miejskich i przynajętych robotników.

Do dozorcy należy:

a) utrzymanie spokoju i porządku w halach, mu przydzielonych;

b) dozorowanie rzezi i zapobieganie dręczeniu zwierząt;

c) badanie stanu narzędzi i przyrządów mechanicznych, wymaganych do prawidłowej rzezi;

d) dozór nad wyczyszczeniem hal po skończonej robocie;

e) dozór nad należytem oświetleniem hal i oszczędnem szafowaniem światła; wreszcie w ogólności

f) czuwanie, aby wszyscy w halach zatrudnieni rzeźnicy, ich czeladź i pomocnicy stosowali się przy biciu bydła i używaniu przyrządów zakładowych do przepisów regulaminu rzeźni.

§ 33. Dozorcy hal nie wolno wydalać się z hali podczas rzezi z wyjątkiem nagłych wypadków.

§ 34. Dozorca hal prowadzi zapiski co do ilości sztuk zwierząt, zabitych w każdej z osobna hali, i codziennie po skończonej rzezi przedkłada je zarządowi zakładów.

§ 35. Dozorca hal winien szczególniejszą zwracać uwagę na to, aby słudzy zakładowi utrzymywali w należytej czystości nie tylko posadzki i ściany hal, ale także przyrządy mechaniczne i drobne ich części, jako to wypływy wodociągowe, kurki, wentyle; przyrządy delikatniejsze sam czyścić jest obowiązany.

O spostrzeżonych wadliwościach przyrządów mechanicznych wodociągów i kanałów w obrębie hal i o potrzebie napraw winien dozorca bezzwłocznie donieść maszyniście i zarządowi.

§ 36. Dozorca winien przydzielone mu hale po skończonej rzezi i oczyszczeniu zamknąć i klucze w zarządzie złożyć.

§ 37. Dozorca hal ma z publicznością grzecznie się obchodzić, jednak na ścisłe przestrzeganie przepisów regulaminu rzezi nalegać i o przekroczeniach przepisów bezzwłocznie zarządowi donosić.

§ 38. Dozorca hal pełni także obowiązki wagmistrza i pobiera należytości wagowe.

§ 39. Jednemu z dozorców hal przydzieli dyrektor obowiązek magazyniera składów opału i przyrządów do maszyny i kotła, drugiemu obowiązek magazyniera składów paszy, karmy i ściółki.

Odnośnie do tych obowiązków prowadzić będą halmistrze odpowiednie zapiski.

D. Dla innych sług zakładowych.

§ 40. W miarę sił fizycznych i uzdolnienia sług, rozdziela dyrektor pomiędzy nich takie obowiązki, jak pieczętarza, odźwiernego, stróżów domowych, czyszczenia hal i t. p.

§ 41. **Odźwierny** ma obowiązek:

a) otwierania bram rzeźni i targowicy w godzinach, regulaminami przepisanych;

b) zwracania bacznej uwagi na wchodzących do zakładów;

c) osób niepowołanych nie wpuszczać, a stronom, nie mającym prawa wstępu, o ile życzą sobie oglądać rzeźnię lub targowicę, udzielać wyjaśnień i odsyłać do zarządu;

d) zwracać uwagę na osoby wychodzące, w szczególności pomocników rzeźniczych, i czuwać, aby nie wynosili rzeczy, do nich nie należących; w razie podej-

rzenia winien pytać o wyjaśnienie i o spostrzeżonych nadużyciach bezzwłocznie donosić zarządowi;

e) czuwać, aby wozy, do rzeźni wjeżdżające, były czyste, brudnych nie wpuszczać, a wozy, wyjeżdżające z rzeźni z mięsem, aby były należycie nakryte;

f) czuwać, aby pomocnicy rzeźniccy i masarscy, oraz służba zakładowa nie wydalała się poza bramy rzeźni w ubraniach zakrwawionych lub powalanych kałem.

§ 42. **Stróże domowi** mają obowiązek:

a) pilnowania i utrzymywania czystości na całym obszarze rzeźni i targowicy, t. j. po sieniach domów zakładowych, halach, stajniach, placach, chodnikach, wychodkach i t. d.;

b) palenia w piecach ubikacyi urzędowych;

c) zaświecania lamp, utrzymywanych przez zarząd w sieniach domów zakładowych, po placach, przy wychodkach i t. d.;

d) utrzymywania rynien, ścieków i kanałów w należytym stanie i czystości;

e) pilnowania, aby okna były należycie osadzone, a szyby całe i czyste;

f) pilnowania, aby nikt nie uszkadzał budynków i urządzeń zakładowych;

g) donoszenia bezzwłocznie o wszelkich uszkodzeniach i potrzebie przeprowadzenia napraw.

Celem wykonania tych obowiązków przydzieleni będą stróżom w miarę potrzeby inni słudzy.

§ 43. **Reszta służby zakładowej** spełnia wszelkie poruczone jej prace i obowiązki, które tu — jako zbyt różnorodne — wymieniać trudno, wedle wskazówek i poleceń urzędników i starszej służby, pod której kierownictwo oddaną zostanie.

Służba ta wraz z odźwiernym i stróżami odbywa kolejno nocną kontrolę obu zakładów.

ZASADY,

których trzymać się należy przy wydzierżawieniu prawa prowadzenia kasy targowej na miejskiej centr. targowicy na bydło w Krakowie.*)

1) Prawo prowadzenia kasy targowej ma być wydzierżawione instytucyi finansowej.

2) Czas trwania dzierżawy w pierwszym okresie nie może przenosić lat trzech.

3) Na wydzierżawienie kasy targowej na pierwszy okres nie rozpisywać rozprawy ofertowej, ale wybór odpowiedniej instytucyi powierzyć Komisyi administrac.

4) Przy wyborze instytucyi finansowej zwracać przedewszystkiem uwagę na to, aby wybór padł na instytucyę, która z prowadzeniem kasy targowej lub pokrewnych interesów jest obznajomioną, albo której stosunki dają nadzieję, że się przyczynić może do rozwoju targów.

5) Ustanowioną w §§ 47, 48 i 59 regulaminu targowego taryfę należytości sprzedażnych, procentów i prowizyi uważać jako maksymalną i dążyć przedewszystkiem, aby instytucya finansowa dała pod tym względem najkorzystniejsze warunki kredytowe.

Wysokość czynszu dzierżawnego uważać w pierwszym okresie za rzecz mniejszego znaczenia.

6) Instytucyi finansowej nałożyć warunek, że pod względem prowadzenia kasy podda się ściśle i bezwzględnie nietylko postanowieniom obowiązującego regulaminu, ale że na wypadek, gdyby ten regulamin w ciągu trwania stosunku, z umowy dzierżawnej wynikającego, został zmieniony, do zmian tych natychmiast się zastosuje i z tytułu tych zmian żadnych pretensyi rościć sobie nie będzie do Gminy m. Krakowa, o ile zmiany te dotyczyć nie będą upoważnienia do prowadzenia kasy targowej, oraz wysokości procentów, prowizyi i skonta.

7) Zastrzedz, że instytucya finansowa winna się poddać wyraźnie co do swej działalności kontroli Prezydenta miasta lub organów, przezeń upoważnionych, i w tym celu zezwalać każdej chwili na przegląd ksiąg, oraz dostarczać rok rocznie przez czas trwania umowy bilansu dochodów i rozchodów kasy targowej, a to pod odpowiednim rygorem.

8) Do postanowień kontraktowych winny wejść nadto następujące warunki:

a) że Gminie miasta przysługiwać będzie prawo uznania umowy, z instytucyą finansową (t. j. dzierżawczynią) zawartej, za rozwiązaną, gdyby prowadzenie kasy targowej nie odpowiadało wedle swobodnego uznania Prezydenta miasta potrzebom targu. Takie rozwiązanie umowy wchodzi w życie w terminie trzech miesięcy od chwili, w której Prezydent miasta pisemnie o tem daną instytucyę zawiadomi;

b) że dzierżawczyni nie będzie wolno praw z umowy dzierżawnej, z nią zawartej, bez pisemnego zezwolenia Gminy nikomu odstępować, a to pod rygorem, że w razie przeciwnym Gminie miasta Krakowa przysługuje prawo umowę natychmiast rozwiązać;

c) że na wypadek, gdyby Gmina stoł. król. miasta Krakowa z tytułu prowadzenia przez nią kasy targowej, czyto ze strony władz, czy też osób prywatnych do jakiejkolwiek odpowiedzialności była pociąganą, przysługiwać jej (Gminie stoł. król. miasta Krakowa) będzie prawo poszukiwania na dzierżawczyni regresu i dlatego też zobowiązuje się dzierżawczyni wyraźnie na wypadek, gdyby Gmina stoł. król. miasta Krakowa z tytułu prowadzenia przez nią kasy targowej do jakiejkolwiek zapłaty zobowiązaną została — zapłaconą kwotę Gminie bezzwłocznie zwrócić;

d) że gdyby władze rządowe prawomocnie zakazały prowadzenia kasy targowej, lub c. k. Namiestnictwo po myśli § 40. tego regulaminu nie zatwierdziło tego kontraktu, wtedy umowa rozwiązuje się, dzierżawczyni atoli nie będzie miała z tego powodu żadnych pretensyi do Gminy miasta Krakowa; mieć również nie będzie ona żadnych pretensyi do Gminy miasta Krakowa, gdyby z jakichkolwiek powodów, n. p. zarazy, wylewu, pożaru, targi się nie odbywały;

e) że dzierżawczyni złoży na dotrzymanie umową przyjąć się mających zobowiązań kaucyę w wysokości rocznego czynszu; wreszcie

f) że dzierżawczyni wyłącznie sama poniesie wszelkie koszta, połączone ze sporządzeniem umowy dzierżawnej, bez regresu do Gminy.

*) Załącznik do protokołu obrad Rady miejskiej z 15. lutego 1906 (w tym numerze str. 16).

Porównawcze zestawienie poboru opłat rzezalnianych i oględzinowych,*)

obecnie w rzeźni miejskiej pobieranych, z opłatami rzezalnianemi, pobieranemi w innych miastach monarchii, oraz z opłatami rzezalnianemi i oględzinowemi, przez Komisyę administracyjną proponowanemi.

Rodzaj zwierząt	Zabito w roku 1904 sztuk	Przy poborze								Przy poborze								Opłaty rzezalniane									
		rzezalnianego				oględzinowego				rzezalnianego				oględzinowego													
		według obecnej taryfy		otrzymano w roku 1904		według obecnej taryfy		otrzymano w r. 1904		według przedłożonego regulaminu		otrzymanoby		według przedłożonego regulaminu		otrzymanoby		we Lwowie		w Bernie		w Gracu		w Lincu		w Ołomuńcu	
		K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
Buhaje	287	1	40	401	80	—	10	28	70	2	—	574	—	—	20	57	40	3	—	3	20	2	80	4	—	4	80
Woły	14264	1	40	19969	60	—	10	1426	40	2	—	28528	—	—	20	2852	80	3	—	3	20	2	80	4	—	4	80
Krowy	1805	1	10	1985	50	—	10	180	50	1	70	3068	50	—	20	361	—	3	—	3	20	2	80	4	—	4	80
Jałownik	9037	3	—	27111	—	—	10	903	70	1	50	13555	50	—	20	1807	40	1	50	1	10	—	—	4	—	3	20
Cielęta	27613	—	30	8283	90	—	2	552	26	—	50	13806	50	—	5	1380	65	—	50	—	60	—	40	—	80	1	20
Owce i kozy . . .	878	—	30	263	40	—	2	17	56	—	50	439	—	—	5	43	90	—	30	—	45	—	—	—	40	—	50
Jagnięta, koźlęta, prosięta do $5^1/_2$ kg. .	17	—	10	1	70	—	2	—	34	—	50	8	50	—	5	—	85	—	20	—	15	—	—	—	10	—	10
Warchlaki od $5^1/_2$ kg. do $19^1/_2$ kg. . . .	13	1	40	18	20	—	6	—	78	1	—	13	—	—	5	—	65	—	20	—	60	—	60	1	20	1	08
Świnie do 50 kg. . .	2849	1	40	3988	60	—	6	170	94	1	50	4273	50	—	10	284	90	—	20	—	60	1	—	1	20	1	08
Świnie od 50 do 100 kg.	18298	1	40	25617	20	—	6	1097	88	1	50	27447	—	—	10	1829	80	1	50	1	10	1	—	1	20	1	60
Świnie nad 100 kg. .	6300	1	40	8820	—	—	6	378	—	1	50	9450	—	—	10	630	—	1	50	1	10	1	—	1	20	2	40
				96460	90			4757	06			101163	50			9249	35										

Kraków, dnia 4. grudnia 1905 r.

Administracya akcyzy i myta rogatkowego.

*) Załącznik do protokołu obrad Rady miejskiej z 25. stycznia 1906 (w tym numerze str. 13).

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, pod zarządem A. Szyjewskiego.